

Előzetes díj helyben:
 Egész évre 8 frt
 Félévre 4 frt
 Negyedévre 2 frt
 Vidékre 1 forinttal több.

Hirdetési díj:
 Egész oldal 20 frt
 Fél oldal 10 frt
 Negyed oldal 5 frt
 Ezenfelül minden hirdetésnél
 30 kr kincst. illeték fizetendő.

SZABADSÁG.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR:
VASÁRNAP, SZERDÁN és PÉNTEKEN.

Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 VII-ik kör, Virág-utca
 337. házszám.

Ugy a kérésatok, mint a hirdetések ott vetetnek fel.

„Nyilttér“ sora 15 kr.

Kisebb hirdetéseknel minden szó után 5 kr és a kincstári illeték számitatik.

Az ünnepnapok alatt.

Városunk megmutatta, hogy a jelenlevő vendégeit egész magyar vendégszeretettel tudja felkarolni, s hogy lakmározás, meg dinom-dánom dolgában alig versenyezhet vele más város.

A rendezett mulatságok is oly szépen sikerültek, amilyenben nekünk szabadkaiaknak ritkán van részünk, mert rendezési körülmények között bizony a közönység és rideg részvétlenség jellemzi társadalmi köreinket.

Azt hisszük, hogy vendégeink jórésze a legjobb hangulatban fogja elhagyni városunkat, mert a jó étel s hozzá a sok jó bor igen alkalmas hangulatkeltő szerek, már pedig ebben nincs hiány.

Hát még hozzá a sok szép lány, meg szép asszony! Mert a zászlószentelésnél résztvevő koszorulányok valóban oly gyönyörű, elragadóan szép képet mutattak aminőt ritkán láthatunk. Kezdetben ugyan egy kissé „sápadtan viselték magukat,“ mi az izgatottságnak tudható be, de aztán mindegyik visszanyerte eredeti arcszínét s olyan szép változatot mutattak a fehér rózsától a pirosig, hogy az ember azt sem tudta hamarjában melyiket nézze, melyikben gyönyörködjék. Bizony ennyi szép lányt kevés város tud egyhamar produkálni.

Még a természet is kedvezett a vasárnapi ünnepségnek s ugylátszik megbánta, hogy az előző napon oly mostohán járt el velünk és vendégeinkkel, mert szebb, kedvesebb napot kívánni sem lehetett volna a zászlószentelésre s ami ezt a napot befejezte: a városligeti táncmulatságra.

Most még mindig benne vagyunk az ünnepségekben, ennek hatása alatt állunk s épen ezért kár volna, ha a látszólag szép összhangot megzavarnók. Most még mindenben a kedvező benyomást keressük, mert már benne van az az emberi természetben, hogy a rendkívüli napok, ünnepségek nagy mértékben fokozzák optimizmusát s e hatás alól nem is akarja magát emánczipálni; mert úgy is tudja, hogy ez csak addig tart, míg az izgalom meg nem szűnik s azután ismét minden a régi, ismét visszatér tárgyilagos ítélőképessége, amely most még szigorubb a pihenés napjai után, mint volt azelőtt.

A tűzoltó kongresszus.

I. NAP.

Az összes délután érkező vonatok özönével hozták a szebbnél szebb egyenruhás tűzoltókat az ország minden részéből s bár az eső majdnem egész délután zuhogott, a vasuti indóháztól végig az egész Kossuth utca zsufolva volt kíváncsi néptömeggel. Az elszállásolási bizottság lázas tevékenységgel működött a vendégek fogadása és elszállásolása körül, minden a legnagyobb pontossággal és rendben folyt, csupán az volt egy kissé visszatetsző, hogy több tűzoltó utazó-táskáját maga volt kénytelen cipelni; de hát mint ilyen alkalmakkor szokott, itt is több megrovandó, azonban méltán megbocsátható dolgok történtek.

Már. d. u. 3 órakor az ünnepi díszöltött város egy katonaság által megszállott helységhez hasonlított, lépten nyomon tűzoltó tisztek, altisztek és köztűzoltók „en blanc parade.“

Délután körülbelül 5 órakor az orsz. szövetség választmányi ülést tartott s ennek végeztével nagy takarodó s tisztelgés a zászlóanyánál, mely körülbelül 8 1/2 órakor ért véget.

Ezután ismerkedési estély volt a „Pest“ és „Bárány“ szállodákban, ahol az összes vendégek egybegyűltek, tűzoltó és cigány zenekarok mellett kedélyesen mulatozva a reggeli órákig.

II. NAP.

Mindennek daczára a szivós természetű tűzoltók másnap reggeli 7 órára gyülekeztek a Telekitéren, ahonnan az összes vendég tűzoltó testületek a Szent István tere vonultak, ahol a polgármester szép szavakban üdvözölte a vendégeket. Innen a díszes menet óriási néptömeg által kísérvé a Theresia templomba vonult.

A díszes menetből kitűnt Lichtneckert Károly vasuti vendéglős poni fogatja, mely virágokkal volt bevonva, rajta rokkoko stylan öltözött 2 kis gyermeke. Ez igen sikerült és dicséretre méltó ötlet volt.

A templomban Várady Ferencz a magy. tűzoltóság főpapjának celebrálása mellett a szabadkai önk. tűzoltó testület zászlószentelése ment végbe. A szertartás befejeztével a vidéki főpap olyan hazafias tartalmu beszédet tartott, amilyent a szabadkai közönség egy katolikus pap által elmondani még nem hallott. Ugylátszik a beszéd indirekte akaratlanul is a mi „hazafias“ (?) prépostunknak volt szánva. Megmagyarázta a szeretet vallásának hivatását s kifejtette a hazafiasság értelmét és a katolikus pap feladatát hazájával szemben. Jó lesz a mi prépostunknak a kollegája által elmondottakat megszívlelni.

Körülbelül 11 órakor ért a díszes menet a városi színházba, ahol a zászlószegkek beverése történt. A helybeli dalárda a „Hymnus“t elénekelte s ezután Dr. Vécsei Samu egyesületi titkár igen szép beszédben ismertette az egyesület történetét. Ennek befejeztével kezdődött a szegbeverés.

Innen a menet a katonai lovardában felállított igen sikerülten rendezett tűzoltó szerek kiállításának megnyitására indult, mely kiállításról legközelebb részletesen megemlékezünk.

Délután 1 órakor a „Pest“ szálloda nagytermében gyönyörűen sikerült diszebed tartatott. A terem főasztalán Gróf Cziráky Béla szövetségi elnök, Dr. Bajsa János István főispán, Dr. Kék Lajos szövetségi alelnök, Vermes Béla főparancsnok, Mamuzsits Lázár, polgármester, hatóságunk főbb emberei és több vidéki notabilitás foglalt helyet. Csodálatos azonban, hogy a zászlóanya nem vett részt a banketten.

Az első peccsenye után kezdődtek a felköszöntők és pedig Gróf Cziráky Béla őfelségére és felséges családjára. Vermes Béla József főherceg őfelségére, Farkas Zsigmond a zászlóanyára. Szünni nem akaró viharos tapsok között mondotta el Várossy László Zombor város főszámvívője igen sikerült felköszöntőjét Gróf Cziráky Bélára, Szigethy József Várady Ferencz főpapra, Mamuzsich Lázár a tűzoltó szövetség elnökére, Dr. Kék Lajos a város közönségére, Várady Ferencz a magyar hazára, Milassin Jakab Vojnits István főispánra, Dr. Zotti fiúmei orvos az általa előzőleg már Pozsonyban, Debreczenben és Sz.-fehérvárt tapasztalt magyar testvérieséget Szabadkával is megszilárdítani óhajtja (olaszból fordítva) stb. stb.

Ebédközben felolvastattak az üdvözlő sürgönyök, melyek ekép hangzanak:

(Budapestről) „Bajtársaink az egészségére épen most érinti magyar bornak gyöngyöző nedűjét Pesten Markusofszky.“

(Budapest) „A távolban is veletek első gyakorló mesteretek. Breuer.“

(Szilágy-Somlyó) „Orsz. közgyűlésen képviselőnk közbejött akadály miatt nem jelenhetett meg, azért távolból is üdvözlünk benneteket, működésetekre, sikert és áldást kívánunk. A önk. tűzoltóság parancsnoksága.“

(Hajdudorogh) „Ünnepélyetek alkalmából üdvözlünk a hajdudoroghi bajtársak.“

(Szilágy-Somlyó) „Fogadjátok a távolból bajtársi üdvözlőnk, felavatott zászlótok viruljon, tartson össze benneteket, együletetek viruljon soká, kézsókunk a zászlóanyának. Virág Lajos főparancsnok.“

(Fiume — olaszból fordítva) „A magyar tengerpartról! A testvéries tanácskozáshoz bajtársi üdvözlőnk küldjük. A fiúmei önk. tűzoltó parancsnokság.“

A lakomározás, melyre Merkovits András kitűnő konyhája igen izleses ételeket és pinczéje jó hamisítatlan borokat szolgáltatott, 5 óráig tartott; a vendégek általános megelégedését fejezték ki a vendéglős előzékenysége és a gondos kiszolgálás fölött.

Ezek után megtartott a Theresia-téren a verseny gyakorlat, melyen a budapestiek az első és a topolyaiak a második díjat a 3-ikat a szegediek, 4-iket a mezőthuriak nyerték el, az 5-ik pedig függőben maradt. A topolyaiak különösen megdicsértettek. Utána a szabadkai önkéntesek mutatták be képzettségüket, mi valóban semmi kívánni valót sem hagy hátra. A tűzoltóság minden tekintetben ki van képezve.

Este 9 órakor a városligetben óriási részvét mellett népies táncmulatság tartott, mely a reggeli órákban ért véget.

A választmányi ülés lefolyása.

A XI. országos kongresszust megelőzőleg választmányi ülés tartott a városháza tanácstermében Cziráky Béla gróf elnöke alatt, szombaton d. u. 4 órakor. A jelenlevők száma, a helybeli parancsnokokkal együtt, körülbelül 18—20 lehetett.

A rendes tárgysorozat előtt a *a jury tagok megválasztása* került napirendre.

Az elnök 17 tagu jury megalapítását ajánlja, de a többség célszerűbbnek találja a 7 tagut. A hetet midjárt meg is választották a választmányi tagok közül és pedig úgy, hogy kettő helybeli, öt vidéki.

Ezután következett az előirt tárgysorozat.

Az elnök röviden üdvözi a jelenlevőket s a mult választmányi ülés jegyzőkönyvének felolvasását kéri, melyet érdemleges észrevétel hiányában hitelesítettek.

Ezt követte a *számvizsgáló bizottság* megválasztása; tagjai: a helybeli egylet főparancsnoka és két vidéki.

Az *igazoló bizottságba* is három tagot választanak.

A *zárszámadás és költségelőirányzat* előterjesztése után az elnök azt az indítványt

teszi, hogy a millenium tekintetéből a legközelebbi közgyűlést, amely két év múlva Kolozsvártt volna megtartandó, egy évvel halasszák el, mert attól tart, hogy a kolozsvári közgyűlés és a reá rövid időre következő milleniumi gyűlés a tűzoltóságnak nagy anyagi megerőltetésével jár.

Erre az ellenindítvány kifejtji, hogy e tekintetben félelemre nincs ok, sőt szükséges is, hogy Kolozsvár meghívását elfogadják, s ott tüzetesen megállapítsák a milleniumi tervezetet, mert csak így lehet a tűzoltóság méltóan képviselve a nemzeti ünnepen. Ezt el is fogadták minden további vita nélkül.

Érdekes és hosszúságos eszmecsere fejlődött ki Bogyai Zsigmond (Sárospatak) indítványa fölött, a mely a *tűzbiztosítás kötelezővé tételét* ajánlja.

Az indítvány lényege: hogy a biztosítási összeg állami adóba szedessék, a tűzoltóság pedig katonailag szerveztessék, olyképen, hogy minden katona a szolgálati évek után egy évet a tűzoltóság kötelekében tartoznék kitölteni.

A választmányi tagok egyike erre azt ajánlja, hogy a közgyűlés írjon fel e tárgyban a kormányhoz, s annak figyelmét arra hívja fel, hogy a kötelező biztosítás külföldi, különösen bajor mintára eszközöltessék.

Egy másik indítvány csak társadalmilag reméli ezt kivihetőnek, mert károsnak találja a kormány gyámkodását az egyéni szabadság felett.

Egy harmadik indítványozó azt ajánlja, hogy oly irányú felterjesztést intézzenek a kormányhoz, mely szerint a biztosító intézetek bizonyos százalékot fizessenek a tűzoltóság javára és céljaira.

A bácsalmási szövetkezetre hívja fel a figyelmet, s alapszabályainak felterjesztését ajánlja.

Az elnök végül oly elintézetést proponál, hogy a sárospataki parancsnok indítványát tudomásul vegyék egyszerűen, mert nem tartják azt időszerűnek, mivel e kérdéssel a kormány maga is foglalkozik. Azonban

a választmány foglalkozzék a dologgal. Ezt általános helyeslés közt elfogadták.

Dr. Major Ferencz (Sz. Fejérvár) indítványát: *a mentő csapatok szervezése* tekintetében elfogadják, de szükségesnek tartják, hogy az utasítási tervezet előbb a közgyűlés előtt legyen.

A *tűzoltószerelők próba szabályzata* többek hozzászólása után levétetett a napirendről, mert nem tanulmányozhatták eléggé, mivel sokan csak az előző napon kapták kezükhez. Abban állapodtak meg a közgyűlés elé terjesztendő indítványra nézve: hogy a választmány e kérdéssel foglalkozott, s kéri a közgyűlést, hogy a befejezéssel az új választmányt bizza meg.

Ezek után következett az *alapszabályok tárgyalása* és több *bejelentés*, mely utóbbiak közül legfontosabb Follmann Alajos alelnök leköszönése. Ezt tudomásul veszi a választmány, s elismerését és sajnálatát jegyzőkönyvileg örökíti meg a derék volt alelnök érdemeiben dúsz működéséért.

Ezzel a választmányi ülés 7 órakor véget ért.

A kolera.

Nem keli megijedni, még Isten jóvoltából nincs a mi területünkön.

Erdélyben és Felső-Magyarországon azonban grasszál.

A kolera gyógy módját nem ismerik ma sem, ép azért időszerűnek tartjuk az ez időszerűt divatos „Kneip“ nézetét a kolera-ról elmondani:

„Ez a kérdés, ugymond, voltaképen nem egyéb, mint hirtelen kezdődő és roppant gyorsan végződő párbaj a kolera materiája és az emberi test között. A győzelem mindig azé, aki erősebb. Arra kell törekedni, hogy a kolera materiáját kiűzzük a testből. Ezt, szerintem, csakis az izzadás révén lehet elérni. Amely koleras izzadni kezd, biztos, hogy megmenekült; valamint biztos, hogy vége annak, aki nem bír izzadni. Mivel lehet megizzasztani az embert? Viz-

TÁRCZA.

A hűség is vétek.

Iván megnősült csakugy balkérről, elvette Sofia asszony Maricza nevű csinos leányát, s azután elutazott.

Elment Torontálba aratónak, elment munkát keresni.

Várták, hogy hazajön. Mikor a többi mind visszajött, csak ő nem, azt mondta Sofia asszony a leányának:

- Elmehetnél Antunhoz feleségül.
- Elmennék.
- Szereted?
- Ugy szereti száraz kenyeret a fogam, csalánt az arcom, szálkát a szemem, töviset a lábom.
- Mégis hozzá mennél?
- Hozzá is, mint másához.

* * *

Másik nyáron, mikor hazajöttek az arató emberek, hirt hoztak Ivántól.

Leterítette a lábáról valami rossz betegség, azért nem jött haza. Küld két sor gyöngyöt az Antun asszonyának, mondana első vasárnap az egy imádságot az egészségiért.

Odaadta a gögicsélő babának, hogy játszék vele tépje. És az sem bizonyos, hogy imádkozott első vasárnap, az egészségiért.

Azt még sem élhatta meg, hogy meg ne kérdezze attól, ki a gyöngyöt hozta:

- Busul utánnam Iván?
- Az megmondja úgy, a hogy van:
- Busult nagyon, azt mondta. Már csak az egészséget bánja.

Azután futott az asszony kacagva az urához a csürbe. Letette egy csomó üres szalmára a tömzsi fucskát és mutogatta az urának, ahogy ott ült.

— Te, bolond buba ez a miénk. — Nézd odaadtam a gyöngyöt, amit Iván küldött és ki nem tépne belőle egy szemet is. Ugy bánik vele mint meglett ember a keresztel: csókolgatja és félti, mint a szemevilágát. Látod, most leteszi maga mellé a szalmára, takarja, gyöngyöli, hogy baj ne érje. Nézd, a Luput úti, pofozza, hogy elkotródjék mellőle. Te csunya kutya, ni mindjárt a foga közé kapja.

Eliramodik a Lupa kutya a gyöngygyel a szájában, felét ott elhullatja, a többit összerágja valahol a kert alatt.

Az asszony összeszedgeti belőle, a mit épen megkap és odaadja a bubának, hogy azt is eldobálja.

* * *

Egyszer dolog után leheveredett Lázár Antun a csürben, fejével egy szalmazsuppon és aludt. Mikor kinyújtózkodik a két, hosszú karjával és kinyitja a szemét, azt

hallja, hogy a ház előtt beszél valakivel a felesége. Ugy féktelen közelebb húzódik az ajtóhoz és meghallaná, a mi künn folyik, ha a fülébe dugná is az ujját.

Egy darabig nem ismeri meg az egyiket.

Most, ez a felesége hangja, rátalálna ezer közül is.

Indulatosan beszél, mintha bosszantanák.

— Azt gondolod, bolond vagyok, hogy elhiszem. Ott maradtál, mert a szived tartott. Mit bánod, hogy várok reád.

— Lesoványodtam, mint a száraz ág, nézd, mind megszámlálhatnád rajtam a csontot. Feküdtem, a meddig megettem, a mit szereztem, akkor jobban lettem. De téged szerettelek, mint szent Máriát, annál is jobban.

Kacagott az asszony, először úgy, mint-ha csengetyüt ráznának, aztán erősebben csufabbul, egészen a melléből.

— Mária, ha tudnám, hogy szeretsz még? Antun várta, hogy mit mond reá az asszony, mikor kinevette magát.

— Bolond vagy Iván. Nézz be a csürbe, ha megtudod egy kicsit a szalmát, kapsz ott valakit. Akár ráülhetsz, úgy alszik. Azzal a pópa adott engem össze. Azután, te Iván — itt tartott egy kicsi szünetet — ne haragudj, hogy megmondom nem úgy nézel te ki, hogy a szere-

zel. Milyen vízzel? Csakis forró vízzel. Nem kell ahhoz gözkatlan, csak egy jó vastag s minél durvább vászonlepedő — vagy ha nincs egyéb, zsák — a melyet öt-hatrétt összehajtva, forró vízbe mártunk, kifacsarunk, s a mily melegen csak elviselhető, a beteg mellére és hasára teszünk s alul egy meleg eczetes vásznat. Huszhuszonöt perc múlva, ha az izzadás elkezdődött, újra meleg borogatás kell tenni; s ezt ismétleni kell mindaddig, míg az émelygés s a görcsök meg nem szűntek. A természetet azonban nemcsak kívülről de belülről is kell segíteni s erre a célra legjobb egy kanál őrölt édes kömény melyet tejben főzünk meg, s apránként adunk be a betegnek. Így bántam én a kolerásokkal és a kolerinuszokkal az 1855-iki járványkor Augsburgban és negyvenegy beteg közül negyvenet mentettem meg. Csak azt nem birtam megmenteni, akit legjobban szerettem volna: tulajdon édesatyámat de már csak arra érkeztem jökor, hogy a koporsóba tegyem őt. Így bánék én el a kolerával most is, ha jönne. Nem félek tőle. Ez az én nézetem a koleráról. Nézetem gyökere nem a tudomány, hanem a tapasztalat. Lelkiismeretem sohasem enged semmit állitanom és ajánlanom, amit vagy magamon, vagy másokon ki nem próbáltam volna“.

Közgazdaság, ipar, kereskedelem.

Szállítás a hadsereg részére.

A cs. és kir. 7. hadtest hadbiztossága, a szegedi kereskedelmi és iparkamarához 4775 sz. a. küldött gabona — bevásárlási hirdetmény szerint az aradi, nagyvárad, szegedi és temesvári katonai élelmezési raktárak részére 1893. évi szeptember, október, november és december hónapokban továbbá 1894. évi január, február, márczius, április és május hónapokban szükséges 2580 métermázsa búzát, 14.850 métermázsa rozst, vagy kétszerest és 26.400 métermázsa zabot vásárol be. —

tóm lehess. Ne nézz úgy reám Iván, nagygon megevett a betegség. Arról te nem tehetsz... — Ne menj, add a kezéd Iván, — ne légy bolond!...

Antunéknál kavicsos az udvar. A csürbe halszik, a hogy botorkázik Iván a kapu felé... * * *

Ugyanazon a napon megverte Antun a feleségét. Paraszt szláv asszonynál olyan a verés, mint a mindennapi kenyér. Élni sem tudna nélküle. Másodszor is megverte Antun és attól kezdve egyebet sem csinált, csak verte minden igaz ok nélkül. Ehez még oláh asszony sem szokott.

Egyszer arra is rávetemedett Antun, a mit rácz ember sem csinál ok nélkül hogy elkergette magától a feleségét és azt se engedte, hogy a fiut magával vigye. A kapuból kiáltozott utána, a hogy a torkán kifért:

— Tűz égesse a házamat, mikor visszafogadlak; viz pusztítsa, ha érted megyek. Seprek utánad, hogy lábaid nyomra se maradjon a kapum előtt, a lélekzedet is kifüstölöm, mint az ördögöt!

És azt ne felejtse el, édes emberem, hogy akkor kezdte utálni Antun a feleségét, mikor egyszer csufol bánt a régi szeretőjével.

Dr. L. S.

A folyó évi szeptember hó 12-ik napjának déli 10 órájáig Temesvárott a hadbiztosságnál benyújtandó szállítási ajánlatok az egész szükségletre vagy kisebb részletekre szólhatnak.

A többi föltételek a szegedi kereskedelmi és iparkamaránál, valamint a szegedi cs. és kir. katonai fiók élelmezési raktáránál megtekinthetők.

HIROK.

— **Sélley Barnabás** a szabadkai kir. ügyészség közbecsülésben álló alügyésze a budapesti kir. ügyészséghez helyeztetett át. A midőn régi vágya teljesüléséhez őszinte szívvel adjuk szerencsekívánatainkat, el nem takarhatjuk a fájó érzést sem, mit igazságszolgáltatásunk vesztesége hív életre bennünk. Birák, ügyvédek, felek és kartársai valamint alantosa mélyen sajnálják e veszteséget, mert Sélley mint ember, s mint jó lelkű és nemesen érző közvádó is kivívta tiszteletünket.

— **A vendég tűzoltók** közül a szomszédvárosbeliek nagyobb részét tegnap hazarándultak. A fumeiek pedig Szegedre néztek át azonban még az este vissza jöttek. Amint értesülünk, a szomszédbeliek is csak háztűztnézni mentek haza lapunk zártakor azonban ismét visszajöttek.

— **A közigazgatási bizottság** e hó 11-én tartotta augusztus havi rendes ülését, melynek legfontosabb tárgya volt ama felterjesztés, melyben hatóságunk a mai békebiróság beszüntetését kérelmezi a miniszteriumtól. Ez már helyes, mert így még soha agyon nem vertek pereket még Szabadkán sem, mint agyonverik azokat most. De hát hogy is lehet komoly munkát követelni egy embertől ott, ahol a perek száma évenként 8-9000? Hol a tanulás, szakértők, halasztás stb. . . Ez tarthatatlan állapot.

— **Palicson** f. hó 12-én délelőtt diszes isteni tisztelet volt a kis templomot építő és fenntartó özv. Parcsitits Félixné névnapja alkalmából. Tisztelői e célra külön betanult szép énekes misével lepték meg, mely a harmonium zúgó-bugó dallama mellett szép közönséget hozott össze. Adja isten, hogy még sok és boldogabb névünnepet érjen! . . .

— **Panasz érkezett** tegnap szerkesztőségünkhöz, hogy a városi bábáknak nincs aki parancsoljon, megtagadja egynemelyük a legszükségesebb és nélkülözhetetlen segélyt, mert — szobáját surolja. A munkás betegsegélyző egyesület a fizetést hetenként megköveteli kényszeredett tagjaitól, de ha orvosra van szükség? — orvos nincs. A rendes orvos helyettese kijelenteti cselédje által, hogy csak reggeli 8 órakor kel föl, addig ne háborgassák. Es minderről bő tudomása van **Dr. Kertész Sándor** tiszti főorvosnak. Ez aztán közegészségügy — Szabadkán.

— **Hymen Vojta** József m. kir. államvasuti. tiszviselő jegyet váltott **Maródiós Milán** városi tiszviselő szép és kedves leányával **Darinka** kisasszonnyal. Fogadják üdvözlésüket!

— **Berovics bácsinak** volt legjobb kedve az ünnepségek alatt, a szombati eső által magtakarította a sepregetést és locsolást. Pedig hát nagyon elbusulta magát azon hogy honnan fog ő annyi vizet teremteni a locsolásra. Segített a természet s így lett silencium . . .

— **A szegedi államfogyók fellázdak**, Ugyanis az ott elhelyezett államfogyók a fölött panaszkodnak, hogy a fogház épülete oly bűzös, levegője oly egészségtelen, hogy két órai sétálás a szabad levegőn kevés s így f. hó 13-án tizenketten megtagadták az engedelmességet s nem akartak celláikba visszatérni, kijelentve, hogy csak fegyveres erőszaknak engednek, ami meg is történt. Tény az, hogy a szegedi államfogház a kívánalmaknak távolról sem felel meg, annyira bűzös, salétromos és egészségtelen, míg a közönséges zsványok részére berendezett csillagbörtön teljesen lakható.

— **Halálozás.** Lyubibratich István neje szül. Kiszler Leopoldina folyó évi augusztus hó 12-én, reggeli 5 órakor, élete 59-ik évében megszűnt élni. Elhunytát kesergik férjén kívül gyermekei Matild férjével Lőchey Károlylyal, Kelemen nejjével Malagurszky Izabellával, Dusán nejjével Sebastiani Izabellával, továbbá unokái: Lőchey Kálmán és Géza, Lyubibratich Leontin és Sándor, valamint számos rokonai és ismerősei. Hült teteme f. évi augusztus hó 13-án d. u. 5 órakor lett az u. n. bajai sírkertben levő családi sírboltba elhelyezve. Áldás béke poraira!

— **A szabadkai betörő urak** is felhasználva az alkalmat hogy az ünnepségek alatt legtöbb házból a lakók távol vannak több helyt betöréses lopást és lopási kísérletet követtek el. A rendőrséghez több jelentés érkezett be.

— **A kicsapott diákok.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletben gondokodott azokról a diákokról, a kiket valamely súlyosabb vétség miatt az iskolából ki kellett zárni. Kimondotta a miniszter, hogy magánvizsgálatot tehetnek a kitiltott diákok, mert a kitiltás következménye csupán az lehet, hogy nyilvános előadásokat nem látogathat a kitiltott, de semmi esetre sem az, hogy az illető elől a tanulás lehetősége is elzárassék. — Ugyane rendeletben egy másik elvi jelentőségű határozat is van. E szerint a teljesen ki nem fejlett polgári iskoláknál is lehet a felsőbb osztályokról magánvizsgálatot tenni, ha az iskola minden szaktárgyra el van látva tanárral.

— **Mindenféle. Kecskeméten** jobb felügyelet van az ottani kórházban, mint nálunk, mert míg nálunk megesett, hogy egy örlött 3 évig is etettek városi költségen, a városi kórházban, addig egy nap alatt 3 bolond szökött meg. — **Kalocsán** az új ártézi kutat e hó 9-én megnyitották. A víz bőségben, sőt fölöslegben van, úgy hogy el kell vezetni azt. — **A dobsinai jégbarlangra** alkudozik Rohonczy Gedeon. A városnak 200.000 koronát ajánlott fel vételáru. — **Kecskemét** város közönsége gyümölcs termelése után ez ideig tisztán 150 ezer frtot vett be ebben az esztendőben. Szállítottak Bpest, Bécs, Berlin, München, Drezda és még több külföldi városokba. Bizony a mi népünk is megtehetné ezt a „homoktengereken.“ — **Kalocsán** az ottani megyei gazdasági egyesület f. évi szeptember 9-én országos jellegű nagy lóvásárt rendez díjazás és versenyekkel egybekötve. — **Budapest** környékén a sátoros cigányok nagyon megsaporodtak. Lopnak, rabolnak, sőt az ember életét sem kímélik. Rablás és gyilkosság miatt 4 határban pár nap alatt több mint 30 bitangoó cigányt

tartóztatott le a csendőrség. — Szombat-helyen Radó főispánál egy igazi „Rafael” festményt fedeztek fel, melynek nagy becsét eddig a tulajdonos sem tudta. — Bajmokon a napokban Török János lekaszálta munkaadó gazdáját Kiss Sándort. Derékban ketté szelte, mint egy buzakalászt. Így írják a lapok, de mi úgy értesülünk, hogy csak „megplezurozta.” — Türr tábornokot a korintusi csatorna befejezőjét a görög király a Megváltó-rend nagykeresztjével tüntette ki. Büszkének lehetünk hazánkfírára, hogy a két ezredéven át huzódott munkát magyar ember fejezte be. — Saeged külterületén új artézi kut lesz. Furatja egy jó módú paraszt gazda. — Zentán egy államtitkár tiszteletére rendezett bankett számlája 1800 frtot tett ki. De hát volt kérem az italok között szóda-víz is. A diszletekért külön 400 frtot fizetett a város. — Zentán egy fiakkeres (!) lovai megvadultak és összetörték a hintót az államtitkár bankettja alkalmával. Talán ezek is városi „szóda vizet” ittak? — A tűzoltók gyujtogatnak Budapesten. Ez is ritkaság, de igaz. Felgyujtanak 14 faházat — felsőbb rendeletre, mert azok kolerafészkek.

CSARNOK.

A nevetős szemű asszony.

Irta: Kisdoktor.

I.

Nagyon közönséges történet! Találkoztak a bálteremben, megismerkedtek táncoltak együtt s még akkor este bele is szerettek egymásba. Találka, kölcsönös szerelmi vallomások, megegyezés.

Szökünk!

A szőke bajuszú ifjú kérde: Hová?

A nevetős szemű leány mondja:

— Nápolyba.

— Mikor?

— Holnap délután 1/3 órakor . . .

Az egyik elment a kávéházba, a másik sétálni a városligetbe.

Ki volt, mi volt az ifjú? Erre csak annyit mondhatunk még most, hogy fess, csinos szőke bajuszú gavallér.

Ki volt, mi volt a leány? Erre pedig azt, hogy nagyon bájos, édes, nevetős szemű teremtés.

A vonat el is indult már s ők egy kis fülkében ketten voltak. Podgyászuk egyiküknek sem volt, úgy indultak útra, mint-ha valahova kirándulnának, hogy élvezék a szép tavaszi délutánt.

Minek is? Csak azt akarták, hogy egymáséi legyenek és erre elég, hacsak kicsit megijeszítik az öregeket. Csak nem fognak botrányt csapni?

— Szeretsz-e? kérdezte a leány.

— Mint az életemet!

— Miért szeretsz?

— Mert olyan szép vagy.

— Mond el mi szép rajtam?

— Mindened.

— Mégis?

— Hát szép az a korom fekete hajad, a rózsás arcod, szép a piros ajkad, stb. stb.

— Tovább, tovább!

— Szép a gömbölyű karod, piczi rózsás kezéd . . .

— Tovább, tovább!

— Hát mit mondjak még? A ruhád is szép, szerelmes is vagy.

S ekkor át ölelte megcsókolta.

— Tovább, tovább! kiáltá a leány s ánézett csodálatos szemeivel.

Az ifjú összerendezte.

Nevettek, kacagtak azok a szemek.

— Nos! s toppantott egyet lábával.

— Ne néz rám, mert megzavarsz. Hisz a te szemeidben kis tündérek vannak, akik nevetnek rajtam!

Most már nemcsak a szemei, hanem maga a leány is nevetett hosszam, megelégedten.

— Ugy, ugy! s odaugrott az ifjuhoz, belekapaszkodott, lehúzta a fejét s összeköszölte.

Azután leültek. Sokáig szólanul bámultak ki az ablakon, míg a leány törte meg a csendet.

— Hiszen még azt sem tudom, hogy hívják?

— Találd el.

— Károly.

— Igaz. De hogy eltaláltad!

— S hogy hívják téged? kérde az ifju.

— Találd el te is.

— Ilka.

— Igaz.

Erre már mind a ketten nevettek.

— Mond csak édes — szólt a leány — megengedsz egy kérdést?

— Igen, csak szólj, úgy szeretlek hallgatni.

— Meg vagy-e győződve arról, hogy szeretlek?

— Meg, mert látom.

— Csak látod?

— Érzem is,

— Igaz. Azt sem tudom ki vagy s követlek vakon, szököm veled, bár a világ végére mennél. Ha ott hagysz valahol, rögtön megölöm magam. Szeretlek, mert szívem parancsolja.

Mikor még kis leány számba mentem, mint pl. tavaly is, sokat nagyon sokat ábrándoztam. Alkottam magamnak ideált, s te oly nagyon megfelelsz annak. Azt hiszem nekem teremtett az isten. Mikor a bálteremben először megláttalak úgy gondoltam, képzeletem játszik velem, szellem vagy, megijeszteni jöttél. Mikor hozzám közeledtél reszkettem az örömtől s mikor tánczra hívtál, szerettem volna lelkemet kitánczolni karjaid közt. De te olyan udvarias voltál s bár sokszor tánczoltál velem, de mindig csak keveset. Titkon óhajtottam, bár csak találkat kérnél tőlem, mert sejtettem te sem vagy közönyös irányomban. Kértél, megadtam s ime most itt vagyunk, szenvedélyes szerelmem ujong örömeiben, s mit törődöm azzal, hogy mit mond a világ? Ölelj meg, szorossan, erősen tarts s csókolj addig, még azt nem mondom, hogy elég.

És az ifjú ölelte, csókolta, míg el nem alélt karjai közt.

(Folyt köv.)

Felelős szerkesztő és laptulajdonos

SZALAY LÁSZLÓ A.

üggyvéd.

Megvételre keresek

Kelebia állomasától egy kilométer távolságra

10 hold pusztá homo' ot.

Ajánlatokat elfogad

Tóth József,

Rukavina házban.

Dr Heiszler J. orvostador viz-gyógyintézete

Szabadkán, (ártézi-gőzfürdőépület.)

Kitűnő eszköz a test erősítésére, az idegek edzésére és a megbetegedési hajlam csökkentésére.

Sikeres gyógymódja az idegbetegségek egykülönfélébb alakjainak, mint: idegesség, ideggyengeség, Hypochondia, Histeria, Epilepsia, hűderi és görcsös állapotok, álmatlanság, nemi gyengeség, (Impotentia.) vérszegénység, vértorlás, aranyér és görvélyes bajoknál, továbbá idült légzőszervi és emésztési bántalmaknál, nemkülönbön csúzos és köszvényes bajoknál kiváló gyógyhatású.

Villanyozás, Massage.

Eladó tavaszi malacok.

Az adai m. kir. földművesiskola mangalicza sertés tenyésztésén k idei szaporulata eladó!

Továbbá 13 darab kisorolt számfeletti és öreg koczák és még tenyésztésre alkalmas kanok is eladók.

Az állatok igen szépek, orbáncz ellen be vannak oltva.

Bővebben értekezhetni Szobonya Bertalan igazgatóval Adán.

4-5

Cserébe.

Cservenkára német nyelv elsajátítása végett kik gyermekeiket adni óhajtják, közvetítést találnak Korossy Emil evang. lelkésznel VII. kór, Erdő utca 43. szám alatt.

Eladó ház.

Alulírtak I. kör Megyeri utca 8 sz. a. a törvénykezési palota és Kossuth utca közelében lévő lakháza, mely 4 utcái, 2 egész ujonan épült udvari szoba, 1 bolt, tolyosó konyhák és pincéből — szabad kézből eladó.

Bővebb értesítés a tulajdonosnál

Rukavina János,
bádogos.

Máriaczei Gyomorcsépek

nagyszorú hatnak gyomor bajoknál, nélkülözhetetlen és állandóan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös tehelet, fejfájás, savanyú felbőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörce, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejéjánál, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortürelésénél ételekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hámorholásnál.

Említték bajoknál a **Máriaczei gyomorcsépek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg á 70 kr.

Magyarországi főraktár:

Török József gyógyszerháza
Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék meglátni! Csak oly csépeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczei gyomorcsépek** valódián kaphatók

Szabadkán Gálffy György és Nyérlit Béla gyógyszerházában.